

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๕๖

คำพูดนี้ไปได้ทั่วถึงหมด

ทางภาคใต้เราไม่ได้เที่ยวทั่วถึงเท่าไรนัก คิดดูอย่างคราวที่แล้วยังเสียใจไม่หายเลย เรากะไว้ว่าทางภาคใต้เราจะไปวาระสุดท้าย จะไปให้ทั่วถึงหมดแล้วก็เป็นอย่างอื่นว่าผ่านไปเลย ไปภาคนี้ภาคนี้ตามที่นิมนต์ไปเทศน์ในที่ต่าง ๆ ทางภาคใต้ก็มีจำนวนมากเหมือนกันกับทางภาคอื่น ผู้มานิมนต์นับแต่ผู้ว่า ๆ เรื่อยไปเลย เราก็กำหนดไว้เรียบร้อย ๆ พอผ่านไปไปแล้วจะลงภาคใต้ ไปก็ไปให้ทั่วถึงทีเดียวแล้วกลับมาก็เป็นอันว่าเรียบร้อยไปเลย ว่างั้นนะ อันนี้มันมีแต่ความคาดความคิดภายในใจเรา สังขารร่างกายเราไม่ได้ปรึษาหรือกันละซิ ครั้นไป ๆ พอไป ๆ อ่อนลง ๆ สุดท้ายไปไม่ได้ อ้าว แล้วกันทำไมนี่เลยต้องขอภัยจากบรรดาพี่น้องทั้งหลายทางภาคใต้เรา

เรามุ่งอยู่แล้วตั้งแต่ต้นเลย กะโครงการไว้เรียบร้อยหมดทั่วประเทศไทยว่างั้นเถอะ ภาคใต้เราเป็นภาคใหญ่ เราจะไปที่เดียวให้ทั่วถึงหมดเลย กำหนดไว้เรียบร้อย ครั้นไปเรื่อย ๆ เทศน์เรื่อย ไปเรื่อย ๆ สังขารร่างกายอ่อนลง ๆ สุดท้ายไปไม่ได้ เป็นอย่างนั้นนะ เพราะฉะนั้นจึงไม่ได้ไปทางภาคใต้ แล้วก็ออกกระจายเสียงให้พี่น้องทางภาคใต้เราได้ทราบทั่วถึงกันว่า หลวงตามีความรักความเมตตาสงสารเสมอกันหมดในประเทศไทยเรา ไม่มีที่ไหนว่ายิ่งว่าหย่อนกว่ากัน เราเสมอไปหมดในพี่น้องชาวไทยของเรา เราเองก็เป็นพระของพี่น้องชาวไทย ไปที่ไหนก็เป็นพี่เป็นน้องกันทั้งนั้นแหละ

เหมือนอวัยวะเดียวกัน แขนจะอยู่ทางซ้ายทางขวา ก็เป็นแขนของอวัยวะอันเดียวกัน ใครจะอยู่ทางภาคไหน ๆ ก็คนชาติไทย ซึ่งเป็นอวัยวะใหญ่โตได้แก่ชาติไทยอันเดียวกันหมด เราจึงคิดไว้เสมอกันหมดทีเดียว แต่ว่าธาตุขันธ์มันไม่อำนวย เพราะทำประโยชน์นั้นแก่ ไปก็หนักเข้า ๆ อ่อนลง ๆ เวลานี้ทางสหรัฐ ทางออสเตรเลีย เขาก็มานิมนต์ให้เราไปสองสามครั้งแล้ว หลังจากที่ว่าเราไปไม่ได้แล้วทางภาคใต้ พวกนี้ตามเข้ามาอีกก็ยิ่งไปใหญ่เลย เราก็บอกว่าเราไปไม่ได้ แม้แต่อยู่เมืองไทยเราภาคใต้เราติดกันอยู่กับบ้านเมืองเรานี้มันก็ไปไม่ได้ จะให้ไปอะไรที่สหรัฐ ออสเตรเลีย ที่ไหนก็ไปไม่ได้แล้ว เราก็บอก เขาก็พยายามจะเอาไปให้ได้

ต้นเหตุเบื้องต้นก็คือว่า เขาก็พูดอย่างตรงไปตรงมาเหมือนกัน นี่แหละเรื่องภาษารธรรมเป็นภาษาที่เชื่อถือได้เลย ไม่ได้เหมือนภาษากิเลสที่ปลิ้นปล้อนหลอกลวงตมตุนเก่งมาก มาตั้งแต่ปู่ ย่า ตา ยาย ลูกเต้าหลานของกิเลส เป็นสกุลหรือโคตรแซ่ที่ตมตุน

เก่งที่สุด เป็นคู่แข่งของพุทธศาสนาซึ่งเป็นธรรมที่ตรงไปตรงมาจริงที่สุด อันหนึ่งจริงที่สุดอันหนึ่งปลอมที่สุด

เวลาเขาพูด นี้พูดตามเรื่องความจริงนะ เขาบอกเขาทอดอาลัยตายอยากแล้วกับพุทธศาสนาเขาว่าอย่างนั้น คือหมดหวังแล้ว เขาพูดอย่างอ่อนใจเลยเทียว เขาอยู่สหรัฐ เขาพูดอย่างอ่อนใจ เขาบอกเขาหมดหวังแล้ว ที่นี้มีเพื่อนมา มันจะบันดลบันดาลอะไรก็ไม่ทราบแหละ เขาพูดถึงเรื่องหมดหวัง อย่าด่วนหมดหวังนะ เขาเลยเอาหนังสือเอาเทปของหลวงตาม้าไปให้ฟัง เอ้ ชอบกล ๆ คั่นคว่าหนังสือมาอ่าน เอาเทปมาฟัง มีแต่ชอบกลไปเรื่อย ๆ แล้วก็หวัง ๆ สุดท้ายก็มีหวังเต็มหัวใจเขาบอกตรง ๆ อย่างนี้เลย เขาก็พูดแบบอาจหาญเหมือนกัน พอเขามีหวังแล้วก็ เขาก็มาที่เดียวเลยแหละ ดูเหมือน ๔-๕ คนมาด้วยกัน เอาผ้าป่ามาทอด

เขาจะมานิมนต์เราไป เขาเตรียมไว้แล้วทางโน้น พวกนี้เป็นพวกมานิมนต์เรา มาทอดผ้าป่าทางนี้แล้วก็นิมนต์เราไปสหรัฐ ทางโน้นเขาเตรียมพร้อมไว้แล้ว เราก็ยอมรับทันทีว่าเราไปไม่ได้เราบอก เขาก็จะเอาให้ได้ทางโน้นก็เตรียมพร้อม เอ้า ทางโน้นเตรียมพร้อมอันนี้มันเตรียมอยู่แล้วเราว่า มันแกไปทุกวัน ๆ มันยิ่งหนักยิ่งกว่านั้นอีกไปไม่ได้ เขาก็ยังจะพยายามไป สุดท้ายก็ต้องเอาหีบศพตัดสินกันเราก็ดี ถ้าไปก็ต้องเตรียมหีบศพไปด้วยเราบอก ไปก็เอาหีบศพไปพร้อม เวลาตายถ้าหากว่าเมืองไทยจะมีความเสียหายในศพของครูบาอาจารย์ ก็ให้ใส่ศพนั้นลະกลับมา ก็บอกอย่างนั้นเลย เรียกว่าไปนี้ไปไม่ได้ ไปก็ต้องไปประเภทนี้ เอ้า จะเอาแบบไหนพิจารณาซิ หรืออยากให้หลวงตาไปตายแล้วหามศพมาทางนี้หรือ เขาก็ไม่กล้าจะพูด จะว่ายังไง สุดท้ายก็ยอมรับเราบอกเราไปไม่ได้

อย่างนี้ละ หลังจากเราได้ประกาศพี่น้องทั้งหลายทางโน้นทราบแล้ว ทางภาคใต้ เอ้า ทางสหรัฐยิ่งไกลกว่านี้จะมาเอาเราไปอีก นั่นหนหนึ่งแล้วนะ ที่นี้หนที่ ๒ ก็ติดต่อกันมานี้ ก็ทางสหรัฐอีกแหละ อันนี้ยิ่งกว้างขวางมากมายจะเอาเราไป เราก็บอกเราไปไม่ได้นะ ทางออสเตรเลียก็เหมือนกัน เราก็ไปไม่ได้ด้วยกันทั้งหมด เวลานี้กำลังติดต่อเรื่องราวกันเขาจะติดต่อแบบไหน ถ้าสมมุติว่าไปก็ต้องมีผู้ไปแทน ทางโน้นเขาพอใจในการที่จะมีผู้รับแทนก็ได้ ถ้าเราไปไม่ได้ ลดลงมานั้นก็มีผู้รับแทนอยู่ ยอมรับกันอย่างนี้ก็ได้ เวลานี้กำลังพิจารณา ดูว่าเขาพร้อมมาแล้ว ทางโน้นว่าให้คนอื่นรับก็ได้ว้างั้น เราก็เลยมอบให้พระแหละไปแทน การไปก็คิดว่าคงจะเป็นท่านฟัก ให้ไปแทน เราได้สั่งไปเรียบร้อยแล้ว นี่ละไปไม่ได้ ถึงขนาดที่ว่าไปแทน ไกล ๆ เขามุ่งอย่างแรงกล้าเราก็เลยจำเป็นต้องให้ทำอย่างนี้ ลดหย่อนผ่อนไม่ให้ขาดสะบั้นทีเดียว ตกลงก็ให้พระไปแทนเราไปไม่ได้ประเทศอื่นก็ไปไม่ได้นะ

นี่ละที่เราเสียใจ เราได้ประกาศทางนี้ให้พี่น้องทั้งหลายทราบ พี่น้องทางภาคใต้ก็ทราบทั่วถึงกันแล้วว่าเราเสียใจที่เราไปไม่ได้ ไม่สมความมุ่งหมายที่เราตั้งไว้แล้ว ตั้งแต่เริ่มแรก ตั้งโครงการไว้เรียบร้อยสมบูรณ์แบบทีเดียวว่าจะไปให้ทั่วถึงหมด ครั้นไปเข้าไป ๆ อ่อนลง ๆ บรรดาพี่น้องทั้งหลายทางภาคใต้มนต์ก็เกือบจะทุกจังหวัดแล้วแหละ ถ้าสมมุติว่าถ้าเราไปได้ไปอย่างนี้ จังหวัดนั้นจะต้องต่อ ๆ ไป เป็นเหมือนกันกับจังหวัดทั้งหลายนั้นแหละ ภาคทั้งหลายก็เป็นอย่างนั้น ภาคนั้นมานิมนต์แล้วเราไปรับอันนี้แล้วก็ต่อกันไปเรื่อยแล้วทั่วถึงไปหมด ทางภาคใต้เราก็มีจำนวนมากที่นิมนต์มานี้ สมมุติว่าเราไปแล้ว ทีนี้ก็ต้องต่อกันแบบเดียวกันนี้แหละ ไปแบบเดียวกันนี้หมด แต่เมื่อเราไปไม่ได้เราก็ต้องหัดมือด้วยกัน ไปไม่ได้ทั้งหมดนั้นแหละ เป็นอย่างนั้นนะ

จึงขอให้พี่น้องทั้งหลายกรุณาทราบตามความมุ่งหมายของหลวงตา ที่ตั้งไว้แล้ว ต่อพี่น้องชาวไทยทั่วประเทศ หลวงตาไม่ได้ถือไม่ได้หนักไม่ได้เบาในภาคใดภูมิภาคใดคนใด จังหวัดใด หลวงตาถือเป็นไทยด้วยกันเป็นชาวพุทธด้วยกัน ถือเป็นลูกของพระพุทธเจ้าด้วยกัน มีเหตุมีผลยอมรับความผิดถูกชั่วดีด้วยกัน อยู่กันได้ด้วยกันหมด ถ้าเหตุผลไม่ลงรอยกันไม่ยอมรับเหตุรับผล แม้แต่ผิวเมียกันก็ทะเลาะกันแตกกันได้นะ นี่ละเหตุผลหลักธรรมที่เป็นความจริงซึ่งควรจะยอมรับกัน เพื่อความสมัครสมานเพื่อความอยู่เย็นเป็นสุขอบอุ่น ในครอบครัวเพื่อนฝูงตลอดส่วนรวม กระทบทั่วประเทศ ถ้าต่างคนต่างยอมรับเหตุผลความสัตย์ความจริงแล้วอยู่ได้ด้วยกันทั้งนั้น ไม่มีคำว่าไกลว่าไกล นี่คือหลักธรรม เป็นเครื่องปกครองโลกให้ได้รับความอบอุ่นทั่วหน้ากัน

ตั้งพระพุทธเจ้าทั้งหลายท่านสอนโลก สามแดนโลกธาตุฟังซินะ มากไหมเรานี่เพียงเมืองไทยเมืองเดียวเท่านั้น ถ้าเทียบก็เท่ากำปั้นเรานี้กับโลกทั้งหลายทั่ว ๆ ไป ที่พระพุทธเจ้าทรงสั่งสอนทั่วถึงหมด นี่สอนด้วยอรรถด้วยธรรม บรรดาสัตว์ทั้งหลายที่มีความมุ่งหวังต่ออรรถต่อธรรมแล้วเข้าสนิทกันได้หมด เทวบุตรเทวดา อินทร์ พรหม ที่ไหนเข้ากันได้อย่าว่าแต่มนุษย์เลย เพราะธรรมนี้ไม่เคยขัดเคยแย้งต่อผู้ใด ไปที่ไหนชุ่มเย็นที่นั่น ๆ เรียกว่า ผู้ที่ได้รับความสุข ความทุกข์ ทุกสิ่งทุกอย่างของสัตว์ทั้งหลายก็คือธรรม ถ้าลงมีธรรมด้วยกันแล้วอยู่ไหนอยู่ได้ด้วยกันหมด ถ้าไม่มีธรรมผัวกับเมียแตกกันได้ เช่น ผัวชอบเถลไถลไปหาแต่อีหนูนี้ มากก็ทะเลาะกับเมีย เมียตัวแสบชอบเถลไถลไปหาแต่ไอ้หนู กลับมากก็ผัวตีหน้าผากเอา ถ้าเป็นหลวงตานี้ฟาดทั้งหน้าผากฟาดทั้งข้างหลัง หายหมาหายแมวไปพร้อมกันเลยนะ หายหมาหายแบบหนึ่ง หายแมวหายแบบหนึ่ง ตีให้มันหายทั้ง ๒ หายเลยนะ

นี่ละความไม่ลงกันเข้าใจไหม เมียมีอยู่ไม่รักเมียเจ้าของ ผัวมีอยู่ไม่รักผัวเจ้าของ มันเลือกไปหาอะไรอย่างนั้น นี่ละแตกกันคนเราถ้าจิตใจไม่ลงกัน เพียงผิวเมียเท่านั้นก็

แตกต่างกัน ถ้าจิตใจลงกันแล้วอย่าว่าแต่ผิวเมีย ทั่วประเทศไทยเราลงเหตุลงผล ลงตาม ความสัตย์ความจริง ฟังเหตุฟังผลกันเท่านั้น ไม่ถือคนนั้นไม่ถือคนนี้ไม่ถือเขาถือเราจน เกินเหตุเกินผล ถือก็ถือธรรมดาประเพณี เช่น ครอบครัวของเรา ผิวเมียของเรา นี้ใคร ๆ ก็ถืออย่างเดียวกันหมด ก็ไม่กระทบกระเทือนกัน เพราะเป็นความถือในความรัก สงวนรับผิดชอบของแต่ละคู่ ละพรรคละฝ่ายเป็นธรรมดา ไม่เป็นเพื่อนับถือคนนี้ไปเกลียดคนนั้น ไปถิเบียนคนนั้นอย่างนี้ไม่มี

ผิวของใครเมียของใครก็ต่างคนต่างอยู่ มีความรักความสงวน ความฝากเป็นฝาก ตายซึ่งกันและกัน ผิวเมียทั้งโลกเขาก็อยู่ด้วยกันด้วยความซื่อสัตย์สุจริตต่อกันอย่างนี้ นี้ คนไทยเราทั้งประเทศจะมีก็ภาค มีสักร้อยภาค ถ้าเป็นผู้มีธรรมมีธรรม มีเหตุมีผลฟังเสียงซึ่งกันและกัน ยอมรับความผิดถูกชั่วดีแล้วมากกว่านั้นก็สงบหมด เพราะธรรมของ พระพุทธเจ้าไม่เคยทำใครให้แตกร้าง ไปที่ไหนสมานได้หมด ธรรมพระพุทธเจ้าเป็น อย่างนั้น ไม่ได้ทำให้แตกร้าง แต่กิเลสนี้แตก ไปที่ไหนเห็นแก่เราแก่เขา แน่ะ มันเป็น แล้วนะ ไม่เพียงเท่านั้นแล้วยกตัวขึ้นก็เหยียบคนอื่นเข้าไป นี่ละมันกระทบกันเรียกว่าไม่ ใช้ธรรม อันนี้เป็นความเสนียดจัญไร เป็นกิเลสตัณหา ไปที่ไหนกระทบกระเทือนที่นั่น

ถ้าธรรมแล้วไปที่ไหนเข้ากันได้หมด ๆ อำนาจเมตตาธรรม อำนาจความเสียสละ อำนาจความเห็นอกเห็นใจซึ่งกันและกัน เห็นใจเขาเห็นใจเราเฉลี่ยกันแล้วอยู่ด้วยกันได้หมดคนเรา นี่สำคัญ ธรรมไปที่ไหนสมานไปได้หมดนั่นแหละ

วันนี้ก็ขออนุโมทนาท่านทั้งหลายที่ได้มาจากทางไกล จังหวัดพังงาหลวงตาเคยไป หนหนึ่งแล้ว ไกล พังงา ภูเก็ต นี่ท่านฉลาด ก็เป็นพระวัดป่าบ้านตาดนี่นะ อยู่วัดป่าบ้าน ตาดมาหลายปี จากนี้ก็ไปอยู่ที่พังงาก็ได้เป็นครูเป็นอาจารย์สอน จะสอนแบบไหนก็ไม่รู้ แหละ ลูกศิษย์หลวงตาบ้วนนี่นะ เข้าใจไหม สอนเป็นแบบไหนเราก็ไม่รู้แหละ ลูกศิษย์ หลวงตาบ้วนมันมักจะเชื่อ ๆ ซ่า ๆ นะ ลูกศิษย์คนอื่นเราไม่รู้ เรารู้ได้ในลูกศิษย์ของเรา มันเชื่อ ๆ ซ่า ๆ มันก็คงอยู่กับอาจารย์แหละ อาจารย์พาเชื่อ ๆ ซ่า ๆ ลูกศิษย์ตกรอก มาคนไหนมีแต่เชื่อ ๆ ซ่า ๆ ใช้ไม่ได้เลย ไปหาพี่น้องทั้งหลาย ท่านฉลาดนี่ก็เป็นพระวัด ป่าบ้านตาด ถ้าไม่เป็นทำเป็นทางขับไล่มาวัดป่าบ้านตาดนะ แล้วเราจะขับไล่ฟาดลงแม่ น้ำโขงต่อไปเลย เราจะไม่มาไว้วัดป่าบ้านตาด ถ้ามันไม่เป็นทำเข้าใจเหอ ยังมีอยู่อีกองค์ ไหนบ้าง

พระภาคใต้เรามายู้นี่ไม่เคยขาดนะ ทุกภาคของวัดของภาคต่าง ๆ มาอยู่วัดป่า บ้านตาดนี้ด้วยกันทั้งนั้นแหละ ไม่มีภาคไหนว่าไม่ได้มาอยู่วัดป่าบ้านตาด เป็นพระวัดป่า บ้านตาดของทุกภาคไปเลย เป็นแต่เพียงว่ามากับน้อยต่างกัน หากไม่เคยขาดมีอย่าง นั้นประจำ เราก็สอนในฐานะเป็นลูกศิษย์ลูกหาฟังเป็นฟังตาย เชื่อถือกันทุกกระเบียดนั้น

แหละด้วยความเชื่อถือ รักในธรรมในวินัยแล้วสนิทกันได้เลย จึงขออนุโมทนากับบรรดาพี่น้องทั้งหลายที่มาที่นี้ละ

หลวงตานี้นับวันแก่แล้วไปไม่ได้ละ มีแต่อ่อนลง ๆ เท่านั้น เวลานี้เทศน์ก็กำลังกระจายนะ เทศน์ที่วัดป่าบ้านตาดนี้เทศน์อยู่นี่นะ เขาฟังทางสหรัฐเวลานี้เขาก็ฟังอยู่ด้วยกันดูด้วยกัน อินเทอร์เน็ตออกทั่วถึงกันหมด แล้วเทศน์นี้เขาได้ยินทั่วโลก เวลานี้เขากระจายออกไปหมด ก็ดูเหมือนมีแต่ธรรมหลวงตาบวระออกทั่วประเทศและออกทั่วโลกไปหมดเลย ยิ่งกระจายไปเรื่อย ๆ นี่เขาให้เห็นทั้งรูปร่าง สัณขาร่างกาย ทั้งซุ่มทั้งเสียง กิริยามรรยาทเขาให้เห็นทางอินเทอร์เน็ตหมดนะเวลานี้ เพราะฉะนั้นถึงกระจายไปทั่วถึงทั่วถึงอย่างรวดเร็วนะ ก็ออกจากธรรมะหลวงตาองค์เดียวนี้แหละ เทศนาว่าการเราก็ไม่เคยคิดเคยคาดเคยฝันว่า เราจะได้เทศนาว่าการสอนพี่น้องชาวไทยเราทั่วประเทศอย่างที่เป็นอยู่เวลานี้ ถึงขนาดที่ว่าเวลานี้มันไปไม่ได้แล้ว แต่คำพูดคำจวนไปได้ทั่วถึงหมดนี่

เทศน์ออกเวลานี้ก็ออกกระจายลง หนุน ถึงสหรัฐ ถึงที่ไหนในขณะเดียวนี่นะ เดียวกันนี้ เขาฟังอินเทอร์เน็ต ก่อนหน้านั้นเขาก็เอาโทรศัพท์มือถือถือมาวางที่ไมค์ ทางนั้นพอพูดปั๊บก็ลงสหรัฐฟังเทศน์ในขณะเดียวกันนี้ ฟังกันมานานแล้วนะเขามาติดต่อขอ เราไปกรุงเทพฯ เขาก็ติดต่อทางโน้น แล้วมาที่นี้เขาก็มาติดต่อฟังทางนี้อยู่ตลอดเวลา การเทศน์สอนโลก สอนพี่น้องทั้งหลายนี้หลวงตาเรียกว่า ในชีวิตนี้เป็นชีวิตสุดท้ายพูดตรง ๆ ให้พี่น้องทั้งหลายทราบ ชีวิตสุดท้ายของเราที่เราปฏิบัติตัวเองมากก็เต็มเม็ดเต็มหน่วยเต็มสติกำลังความสามารถ พิจารณาย้อนหลังที่จะได้ดำเนินดีเตียนข้อปฏิบัติศีล เจ้าของทำเจ้าของในแง่ใด ๆ นี้เราภูมิใจมาตลอด เราไม่เคยมีความเสียอกเสียใจว่าเราปฏิบัติย่อหย่อนอ่อนกำลัง ท้อถอยต่อกิเลสทั้งหลายเราไม่เคยปรากฏ

มีแต่ชื่นอุทานว่า โอโห ๆ คือพิจารณาย้อนหลังแต่ก่อนมันชีวิตจิตใจสังขารร่างกายเรามันแข็งแรง แล้วความมุ่งมั่นต่ออรรถต่อธรรม เฉพาะอย่างยิ่งต่อมรรคผลนิพพาน คือมีความมุ่งมั่นอย่างแรงกล้าสุดหัวใจเลย และสุดชีวิตด้วยว่าในเกิดมาในชาตินี้ หลังจากเราได้ฟังอรรถฟังธรรมเต็มเม็ดเต็มหน่วยจาก หลวงปู่มั่นมาเรียบร้อยแล้วขั้นถึงจุดเลย เราขอเป็นพระอรหันต์เท่านั้นในชาตินี้ ขอเกิดในชาตินี้ชาติเดียว เพราะฉะนั้น ความเพียรที่จะให้เหมาะสมกับความเป็นพระอรหันต์นั้นต้องเป็นความเพียรที่แก่กล้าสามารถเต็มที่เลย เราจะรับหมดเลยความเพียรขนาดไหน เอ้า ไม่เลยตายละ ตั้งแต่บัดนั้นมาละความเพียรจึงกล้ามาตลอด ๆ

ทีนี้เวลาพิจารณาย้อนหลังแล้วชื่นอุทาน น่ากลัวความเพียรของเราแต่เวลายังหนุ่มน้อย มันเอาจริงเอาจัง คือมาระยะหลัง ๆ นี้มันเฒ่าแก่แล้วมองย้อนหลังนี้เราจะทำอย่างนั้นไม่ได้ ทำอย่างนั้นเราตายเลยว้างั้น นี่ที่ว่าคิดเป็นอุทานขึ้นมา โอโห ๆ ภายในใจ

คือแต่ก่อนมันทำได้ ทุกวันนี้ทำไม่ได้ กลัวย้อนหลัง อุตุสำหรับพยายามตะเกียกตะกายมา เต็มเม็ดเต็มหน่วย ไม่มีย่อหย่อนเวลาไหน ตั้งแต่วันก้าวขึ้นสู่เวทีคือออกภาคปฏิบัติ ฟัดกันตลอดเวลาถึงจะเป็นจะตายก็ไม่สนใจ มุ่งต่อแดนแห่งอรหันต์เท่านั้น นี่ก็เอาเต็มเม็ดเต็มหน่วย

ขอสรุปความให้พี่น้องทั้งหลายได้ทราบ ผลแห่งการปฏิบัติตะเกียกตะกายถึงขนาดจะเป็นจะตายก็ยอมหมดนั้น ได้เป็นที่พอใจหายสงสัย ความอยากไปนิพพานก็ดี ความอยากเป็นพระอรหันต์ก็ดี แต่ก่อนเต็มหัวใจ เวลานี้เต็มเรียบร้อยแล้ว ไม่มีอะไรสงสัยแล้วในศาสนธรรมของพระพุทธเจ้า จึงได้สอนบรรดาเพื่อนฝูงพระเณรทั้งหลาย ตลอดถึงสอนประชาชน ในธรรมทุกชั้นเราไม่มีสงสัยในการสอนอรธธรรม ว่าจะมี ๗ คำ ๆ ที่ตรงไหนว่าเป็นความสงสัยในการสอนไม่แน่ใจเราไม่มี ไม่ว่าจะธรรมชั้นใดสอนด้วยความแน่ใจ ๆ เหมือนบันไดขั้นต้นถึงขั้นสุดท้ายบนบ้าน เป็นบันไดที่เหยียบย่างได้แม่นยำ ๆ เหมือนกันหมด

อันนี้ธรรมะนี้ก็เป็นธรรมะที่สอนด้วยความแม่นยำ ๆ เสมอกันหมด เราจึงไม่สงสัยในการสอนโลก เพราะเราหายสงสัยในตัวเองแล้ว ว่ามรรคผลนิพพานอยู่ที่ไหน บาปบุญมีหรือไม่มี จำอยู่ในหัวใจนี้หมดแล้วไม่ไปทูลถามพระพุทธเจ้า เพราะพระองค์สอนไว้แล้วว่า สนฺทิฏฐิโก ผู้ปฏิบัติจะเป็นผู้รู้เองเห็นเองโดยไม่ต้องถามใคร ธรรมข้อนั้นก็มาเต็มหัวใจนี้หมดแล้วเวลานี้ เราจึงไม่สงสัย อดีตเราก็ไม่มีอนาคตเราก็ไม่มี ปัจจุบันก็ผ่านไปหมดแล้ว เพราะอดีต อนาคต ปัจจุบัน เป็นสมมุติทั้งมวล ธรรมชาติที่ผ่านนั้นแล้วไม่ใช่สมมุติ ผ่านไปหมดแล้ว

การสอนพี่น้องทั้งหลายจึงสอนด้วยความเต็มเม็ดเต็มหน่วย ไม่มีหนักในแง่ใดมุมใด บุคคลผู้ใดภาคใดแดนใด เราไม่เคยมีแง่หนักเบาต่อคนนั้นคนนี้ พวกนั้นพรรคนี้ภาคนั้นภาคนี้เราไม่มี เสมอกันหมด มีแต่เจตนาที่จะให้มีความสุข ความเจริญจากอรรถจากธรรม ที่แนะนำสั่งสอนไปนี้เท่านั้น อย่างอื่นเราไม่มี แม้อย่างไม่ได้ไปภาคใดอย่างนี้เรายังเสียใจอยู่ไม่หยุดไม่ถอยจนกระทั่งทุกวันนี้ แต่ธาตุขันธ์มันก็ไม่อำนาจตลอดไป เราก็มีแต่บ่นและพูดให้บรรดาพี่น้องทั้งหลายทราบ เพราะเราต้องการจะไปทั่วถึงหมด สมเจตนาของเราที่มีความเมตตาทั่วถึงกันทั้งประเทศไทยของเรา แต่ธาตุขันธ์มันไม่อำนาจตกลงก็ต้องได้อยู่อย่างนี้ละ จึงขอให้พี่น้องทั้งหลายได้ทราบทั่วหน้ากัน

ไปถึงบ้านถึงเรือนก็ให้พากันสวดมนต์ไหว้พระ นั่งภาวนาบ้างนะ การภาวนาคือการดูจิตใจตัวเอง เราดูตั้งแต่สิ่งภายนอกมันเป็นสิ่งหลอกลวงตมต้น แล้วล่อลวงเราให้ไปทางโน้นให้ไปทางนี้ อยากรู้อย่างนั้นอยากรู้อย่างนี้ มีตั้งแต่กิเลสที่มันอยู่ภายในใจ มันผลักรอกออกไปเป็นภาพลวงตาของเรา ลวงใจของเรา ให้เราเดินไปตามภาพลวงตาลวงใจ

นั้นไปตลอด ไม่ได้ย้อนกลับมาดูหัวใจที่ผลัดกันออกไปให้ติดให้ดี เพราะฉะนั้น ท่านถึงได้สอนให้ภาวนา เมื่อสอนให้ภาวนาแล้วก็เข้ามาดูใจ ใจตัวนี้แหละเป็นตัวก่อก่อพินก่อกไฟ ผลัดกันออกไป เมื่อดูใจนี้แล้วเห็นใจนี้แล้วเราก็ดูด้วยธรรม ระวังใจที่เป็นไฟนี้ด้วยการภาวนาของเรา พุทโธก็ได้ อัมโมก็ได้ สังโฆก็ได้ ธรรมบทใดก็ได้ อานาปานสติก็ได้ ให้จดจ่อดูใจของตัวเอง

นี่ละตัวเกิดเหตุเกิดที่นี้ มันพุ่งออกจากนี้ แล้วเอาธรรมเข้าไปเป็นน้ำดับไฟ พุทโธดับไฟ อัมโมดับไฟ สังโฆดับไฟ ด้วยสติปัญญาควบคุมงานแห่งการภาวนาของตน แล้วจิตจะค่อยสงบเย็น ๆ เข้าไป นี่เรียกว่าน้ำดับไฟ ความพุ่งชานวุ่นวายของใจเรา ที่มันออกแสดงทั่วโลกดินแดนจากความหลอกลวงของมัน เพื่อตมต้นพวกเรานี้มันจะสงบลงไป ๆ ใจเราจะมีความสะดวกสบาย เมื่อใจไม่ได้ผลัดกันพินไฟออกไปเผาข้างนอกข้างในทั้งตัวเองและเขาด้วยแล้ว เราก็เย็นสบาย ๆ

การภาวนาเป็นน้ำดับไฟ ดับกิเลสตัวมันพุ่งเพื่อเห่อเหิมนั้นให้สงบลง ๆ เราจะมีความสุขความสบายนะ ขอให้พี่น้องทั้งหลายเอาไปพิจารณา น้ำดับไฟอยู่ที่ใจไม่อยู่ที่อื่นใดนะ ไฟคือกิเลสตัณหาเกิดขึ้นที่ใจพุ่งขึ้นที่ใจ แล้วก็เผาไปเรื่อย ๆ เราไม่ได้ดูต้นตอของมันดูตั้งแต่กึ่งแขนงมันก็หลอกไปเรื่อย พอถอยย้อนเข้ามาหาดูจิตดวงมันพุ่ง ๆ อยู่ด้วยธรรม ๆ ก็กลายเป็นน้ำดับไฟสงบเย็นลงไปนะ เอาละวันนี้พูดเพียงเท่านั้นละ ขอความสวัสดิ์จงมีแก่บรรดาพี่น้องทั้งหลายโดยทั่วกันนะ เอาละพอ

อ่านและฟังธรรมะหลวงตา วันต่อวัน ได้ที่
www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th